

PLAČE MARKO, PLAČU SELJACI: Nezaboravna situacija na snimanju

Izvor: Nportal

20.10.2023 12:11

GLUMAC Marko Nikolić, koji je zauvek ostao urezan u srca publike pre svega kao Giga Moravac u "Boljem životu", rođen je na današnji dan u Kraljevu. U ranoj mladosti bavio se košarkom, fudbalom i biciklizmom, ali je osećao da je predodređen za scenu.

Retko je davao intervju, ali kada je to činio rado se prisećao detinjstva.

- U Kraljevu, gde sam se rodio i odrastao, kuvala je majka Lepasava Nikolić koliko je stizala, jer je imala gomilu obaveza. Radila je kao glumica i učiteljica. Pravila je uglavnom srpska jela, a budući da je bila poreklom iz Sombora, rado je spremala i vojvođanske specijalitete. Pamtim njene šufnudle, koje su mogle biti predjelo ako su bile slane ili klasičan desert. Mi smo ih uglavnom jeli kao predjelo. Za Uskrs smo obavezno imali đevrek, ni nalik ovom turskom koji se danas nudi. Taj stari bio je od mekog, laganog testa, drugačijeg ukusa i narandžaste boje. Mene je zanimalo kako se prave stvari, bicikl i kola, pa i hrana - govorio je svojevremeno.

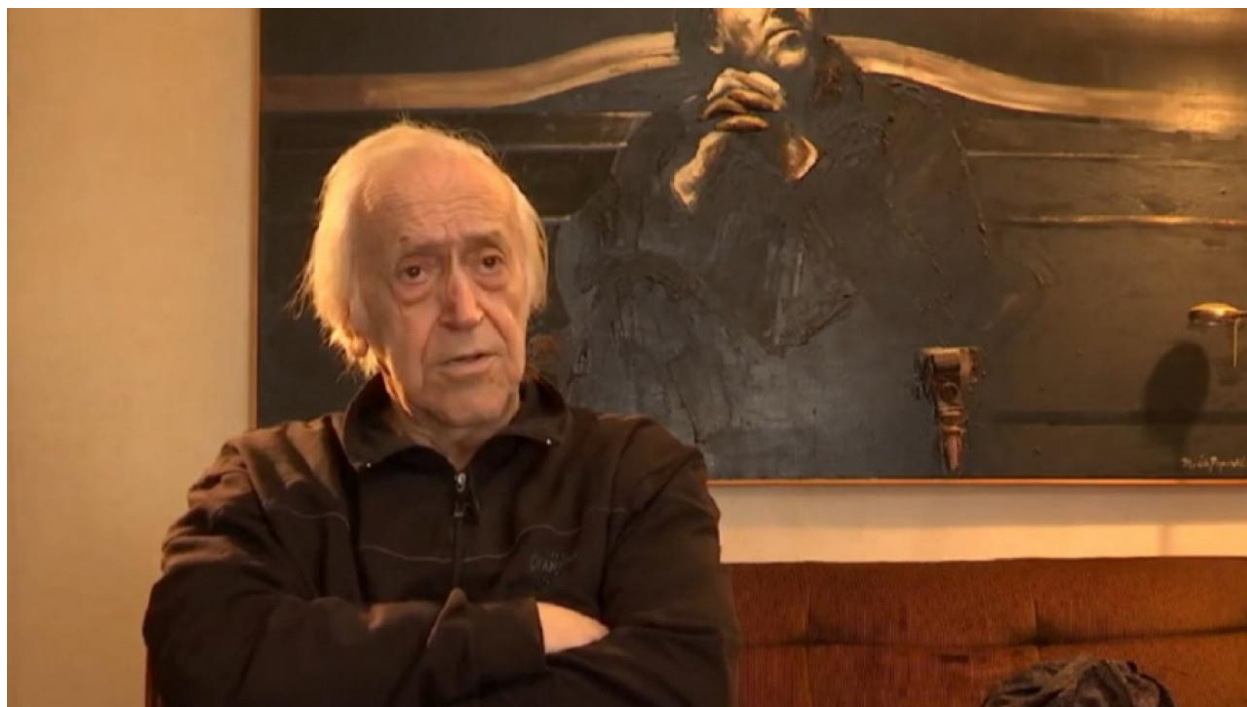
Ipak, iako ga je publika znala kao Gigu Moravca, ovaj glumac najviše je voleo drugu ulogu. U više navrata je priznao da je njegovu karijeru obeležila rola vožda Karađorđa. Prvi put je oživeo njegov lik 1983. godine u TV filmu "Karađorđeva smrt", a onda i u seriji "Vuk Karadžić" (1987/88), a sve u režiji Đorđa Kadijevića (86).

Reditelj je ispričao ranije za Blic, kako je izgledalo oživljavanje jednog od najvećih srpskih sinova i kako je ubedio Marka Nikolića da može da iznese ulogu koja se stvara jednom u sto godina.

- Pošto sam po školskoj naobrazbi istoričar (umetnosti), bilo je prirodno što je tadašnja televizija očekivala od mene da radim filmove i serije na istorijske teme. Na red je došla kapitalna tema stradanja vožda Karađorđa i njegov povratak u Srbiju posle emigracije u Rusiji, u vreme kada je Miloš Obrenović već bio na vlasti. Postavljalo se pitanje ko od glumaca može igrati vožda. To je bila zahtevna stvar, jer vožd je imao naročitu pojavu, visok skoro dva metra, jednu opšte prepoznatljivu fizionomiju, po prirodi silovit, nagao i agresivan. Da budem iskren, moja ekipa i ja lupali smo glavu videvši da u tada prisutnom glumačkom kadru nemamo glumca takvih osobina, počev od rasta pa nadalje. U istoriji naše kinematografije, pogotovo na televiziji, vožd se nije pojavljivao, sem u nemom filmu, gde ga je igrao Dobrica Milutinović, ali nije imao nikakve sličnosti sa Karađorđem. Znao sam da, de fakto, u pravom smislu po prvi put dovodim lik i ličnost Karađorđa na veliku medijsku scenu kakvu samo televizija može da pruži - ispričao je u pomenutom intervju Kadijević.

Postavlja se logično pitanje zbog čega je reditelj izabrao upravo Marka Nikolića, a on je otkrio da je njemu najviše verovao.

- U jednom trenutku, na opšte iznenađenje mojih saradnika, predložio sam Marka Nikolića. Zašto sam ja pomislio na njega? Nisam ga lično poznavao, ali sam u nekim partizanskim filmovima primetio da u ponekim kadrovima ima nešto u licu što bi uz određene intervencije moglo da dočara lik i fizionomiju vožda. Bio sam uveren u to. Znao sam da, ako dođe onako obrijan i umiven, niko to neće poverovati. Ali sam rekao: "Hajde da napravimo probu". I Marko je često kasnije izjavljivao da je bio iznenađen mojim pozivom jer nije nalazio da ima ikakve sličnosti. Ali je došao, upoznali smo se, i ja sam s njim pošao u

šminkernicu. Bez nekih naročitih napora i preteranih zahteva, odjedanput se, posle šminke i frizure, na opšte iznenađenje i moje i mojih saradnika, a naročito Markovo, pojavilo lice vožda Karađorđa. Još je trebalo rešiti pitanje njegove korpulencije, naročito visine. To je bio manji problem. Kada smo shvatili da ima pravo razumevanje za lik Karađorđa, da može da izvuče iz sebe potrebnu energiju i da deluje onako silovito i violentno kako je delovao vožd, bilo je jednostavno rešiti pitanje visine - otkrio je on tada.

Za potrebe filma ekipa je morala da snima na originalnim mestima širom Šumadije i Srbije, gde je vožd i provodio vreme.

- Snimali smo na autentičnim mestima. U Radovanjskom lugu rekonstruisali smo kolibu u kojoj se vožd sakrio kada se 1817. vratio u Srbiju. Kada je došla na red ta scena, još smo bili u hotelu i Marko je imao tremu. Bio je jako uzbuđen, primetio sam da je u naročitom duševnom i psihološkom stanju. Da bih ga smirio i na neki način uticao na njega u pozitivnom smislu, porazgovarao sam s njim ležerno, drugarski, i pozvao ga u svoja rediteljska kola. Nije išao kombijem za glumce, nego gospodski, u "mercedesu". Vozili smo se iz Palanke do mesta snimanja. Sedeo je pored mene. Kada smo stigli, doživeli smo iznenađenje jer smo videli da je narod, seljaci iz okolnih mesta, bio jako zainteresovan za snimanje.

- Stotine i stotine njih su prosto zakrčili ceo objekat, tako da smo morali da zovemo miliciju iz Palanke da nam raskrči mesto za snimanje. I tada se desilo ono što nisam očekivao, još manje Marko, a što je najlepší trenutak u mom filmskom životu. Nikada mi se nešto tako ni pre ni posle toga nije desilo, a snimio sam oko 20 filmova i četiri TV serije.

- Marko je izašao iz automobila zajedno sa mnom i pošli smo prema objektu, a onda su silni seljaci ugledali "vožda" i počeli su da prilaze i da mu ljube ruku. Tolika je ljubav tog naroda prema voždu. Marko plače, ja plačem, plaču seljaci, cela ekipa plače.

- Tako dirljivu scenu, tako nešto što govori o iskonskoj prirodi samog naroda u odnosu na svoje velike sinove, a kud ćete većeg od vožda, to se moglo desiti samo tada i nikad više. Morali smo prvo da se povratimo od tolikog uzbuđenja. Kada je narod počeo da reaguje na vožda, toliko je on bio ubedljiva pojava, bio sam siguran da sam pogodio izbor glumca i da je Marko zaista bio vožd - zaključio je reditelj u razgovoru za Blic.